IV. ÉVFOLYAM 48. SZÁM
BUDAPEST, 1944. NOVEMBER 29. — IV.
ÁRA:
40
ILLÉR

MAGYAR FUTÁR

RAJNISS FERENC LAPJA

M. MUNKÁSMOZGALMI INTÉZET KÖNYVTÁRA
HP 30

ELHÓDÍTOTT ZSÁKMÁNY!
A PÁNCÉLÖKÖLLEL VÁRAKOZÓ ROMBOLÓ-OSZTAG ELŐTT EGY CSATAREPÜLŐ TELITALÁLATA GYÚJTOTTA FEL A VÖRÖS HARCKOCSIT...

EGY FALU HALOTTAI... Idős asszonyok, lá... leányok, akiknek meggyalázott testét szurony vagy golyó váltotta meg a kinoktól és égő szégyentől. Ezek a testekbe mélyülő oldalfegyverek, vagy irgalom-golyók voltak a vörös bestiák „civilizált magatartásának" bizonyítékai...

AZ ARTATLAN ÉLET KIOLTÁSÁRA két revolvergolyót se sajnált Sztalin egyenruhás gyilkosa... A tiszta kis homlokon örök vádat sikolt az égre a vérsáros seb s ítéletet mond mindazok fejére is, akik a barbár vadállatokat az európai népek boldog földjére üszították!

IME a szovjet állati kegyetlensége

EREDETI, HÁTBORZONGATÓ BIZONYÍTÉKOK A VÖRÖS HORDÁK BÜNTETTEIRŐL

ÉGRE KÉRDEZ a halálra gyötört és kegyelemből megölt matróna szeme s mintha megtört tükrén ennek a tekintetnek az európai nemzeteknek szánt sors irtóztató képe fagyott volna meg... Ezt hozza minden népnek a vörös cár „civilizált" hadserege...

TARKÓ ÉS FEJLÖVÉS, — mondja a rideg orvosi lelet a halott kislány sebeiről, de ki tudja szavakba önteni mindazt, ami a bimbóban letört élet utolsó perceiben megelőzte az irgalmas halált?

FIATAL ASSZONY, aki megváltásként fogadta már a kínos halált is... Ezt az arcot kell megkérdezni, hogy csakugyan emberségesek-e hát a bolsevizmus hordái!

ÖREG PARASZT, aki házát és feleségét próbálta védelmezni a részeg és őrjöngő gyilkosok ellen... Minek még szó a kegyetlen hangossággal beszélő kép mellé?

NINCS IRGALOM! Mindegy: felnőtt, vagy gyermek, — egyforma bestialitással sújt le rájuk a pokol minden rémülete az őrjöngő vörösök jóvoltából... De a propaganda fáradhatatlanul ismételgeti, hogy barátságos haderők hömpölyögnek elő európai földre a kietlen steppék felől...

Budapest: A Nemzetvezető fogadta és személyesen tüntette ki azokat a tiszti, altiszti és legénységi állományú katonákat, akik a nemzeti forradalom vértelen hatalomátvételét lehetővé tették gyors és határozott fellépésükkel

Tokio: A távolkeleti háború egyik legfontosabb hadászati pontjának, a Fülöp-szigeteknek védelmével a császár Yamashito tábornokot bízta meg A második világháború egyik legnagyobb hadvezére az új főparancsnok, akinek nevéhez fűződik Singapur elfoglalása is

Prága: Az Oroszország népei felszabadítására alakult nemzeti bizottság történelmi tanácskozása után készült ez a kép Vlaszov tábornokról a Hradzsinban A rádió mellett Frank birodalmi miniszter ül, tőle jobbra az orosz tábornok, díszletlen egyenruhában

A BÉKE SZELÍD HÍRNÖKE, egy fehér galamb telepedett a német katona-autó kormánykerekére s bizalomteljesen néz a hadak kemény fiára

Budapest: A királyi várban, a Nemzetvezető részvételével kulturális értekezletet tartottak a nemzeti szocialista magyarság szellemi vezetői és művészei A megbeszélés résztvevői kérdéseket intézhettek a nemzetvezetőhöz, aki kimerítő válaszokban ismertette a hungarista állam kulturális programját

Beszterce bánya: Tiso államelnök a partizánoktól megtisztított keletszlovákiai vidéken tett látogatása során beszédet mondott Besztercebánya főterén a Hlinka-gárda tagjaihoz, majd személyesen mondott köszönetet a német hadsereg és az SS-csapatok vezetőinek Szlovákia megmentéséért

Kinai arcvonal: Japán haditudósítók örökítik meg filmfelvevő gépeikkel a Kwantung-hadsereg egyik diadalmas támadásának jeleneteit

Budapest: Beregfy Károly honvédelmi miniszter a Nemzetvezető nevében átnyújtotta a legnagyobb magyar katonai kitüntetést Breith altábornagynak, a hazánk földjét védelmező német páncélosok parancsnokának

Berlin: Göring birodalmi tábornagy személyesen nyújtotta át Kieslich kapitánynak, a légierők egyik legvakmerőbb tisztjének a vaskereszt lovagkeresztjéhez adományozott tölgyfalombot

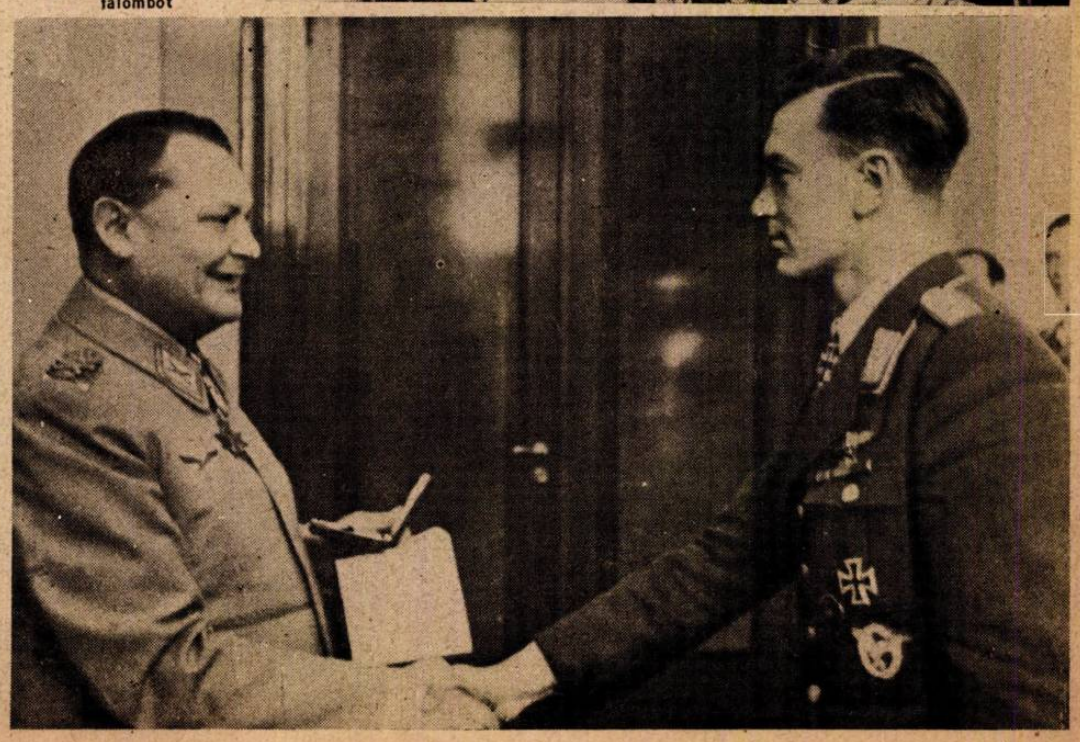

VISSZAFOGLALT KISVÁROS, amely az ide-oda hullámzó harcokban egyszer gazdát cserélt. A vörösök feldúlták a békés otthonokat, de a magyar-német ellentámadás hamarosan megfosztotta őket a szabad rablás lehetőségétől

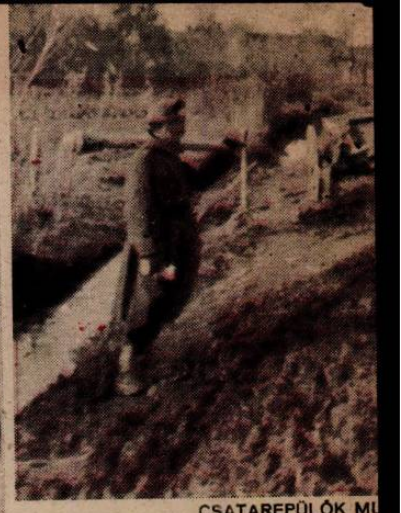

CSATAREPÜLŐK MU
lyet közvetlenül az els
verek . . . Kötelékben
szállító járművet, lőszc
repülők s a hadijel
jó ered.mén

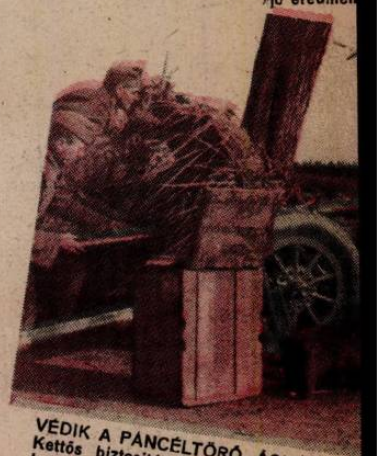

VÉDIK A PÁNCÉLTÖRŐ ÁGYÚT IS.
Kettős biztositás őrködik a vörös mec
lepetésekkel szemben egy hadászatila
fontos terepszakaszon

Változatlan elszán

A MAGYAR HARCI TÉRSÉGBEN SZÍVÓS KITARTÁSSAL FOLYÓ VIASKODA
A MAGYAR FUTÁR EREDETI KÉPSOROZA

A BÉKÉS PARASZTUDVAR SZÉRŰJÉN a modern csaták acélszörnye ácsorog . . . A kis család vidáman ismerkedik a harckocsival, amelyről tudja, hogy már nem az ellenség dulásának eszköze. A páncélost szovjet-gyárban készítették Európa ellen, de épségben került a magyar-német csapatok kezére s most a vörösök ellen vetik harcba!

ÁLLÁSBA VONULT nehéztüzérségünk. A lövegek a gy
korlott legénység gyors tevékenysége következtében perc
alatt tűzkész állapotban vannak s beavatkoznak a nehe
harcba

A PÁNCÉLÖKÖL TÖKÉLETES MUNKÁT VÉGZETT.. Két, egymás mellett támadó vörös páncélost rombolt szét a közelharci fegyver két találata, néhány másodperc alatt. A vörösök óriási harckocsi vesztesége a fölényes védelmi eszközök következménye!

JÁNAK NYOMA egy vörös ellátó oszlopon, amelyet mögött zúztak szét a bombák és fedélzeti fegyverek. Szabad portyázásban naponta száz és száz csapatautót semmisítenek meg vakmerő német és magyar vadászaink. Ilyen tevékenységről mondják szűkszavúan: „Akadályoztuk az ellenség utánpótlását...”

A TÁMADÁS JÓL HALAD... Az összeköttetés egy percre sem szakad meg a túlerejű vörösök ellen akciót kezdő erőcsoport és a parancsnokság között. A telefonos-raj jelenti a vállalkozás zavartalan sikerét s arca ragyog az örömtől, — újabb darab magyar földet szabadít fel a lendületes roham a bolsevista rémségek alól!

FONTOS MEGBESZÉLÉS A FŐHADISZÁLLÁSON... Friesner vezérezredes, a Magyarország védelmében küzdő német erők főparancsnoka, Mayor Jenő altábornaggyal, az egyik honvédhadsereg parancsnokával tanácskozik a védelmi harc terveiről

dággal!

JELENETEIT ÖRÖKÍTI MEG

MAGYAR PÁNCÉLTÖRŐÁGYÚK várják a vörös támadást! Bármely pillanatban megindulhatnak az erdő fedezékéből a bolsevista harckocsik s a lövegek mellett feszülten figyel a kezelőlegénység

Z EBÉD... Az első vonalba lovas szekéren a párolgó gulyást. A szakács derűs arccal es ételt a honvédeknek, akik a csatakos, beri napon farkasétvággyal fogyasztják az ebédet

LÉPÉSRŐL-LÉPÉSRE nyomul előre a honvéd harcjárőr a szovjet lőállások között, egy vasúti szárnyvonal visszafogalásának vállalkozásában

A LEGÚJABB VÖRÖS HARCKOCSI, a T43-as se sebezhetetlen... A bolsevista acélszörnyet egy német páncélelhárító intézte el a tiszai harctérségben

A halál ÖLBERGBEN...

A MAGYAR FUTÁR EREDETI KÉPRIPORTJA EGY NÉMET ROBBANÓANYAG-GYÁRRÓL

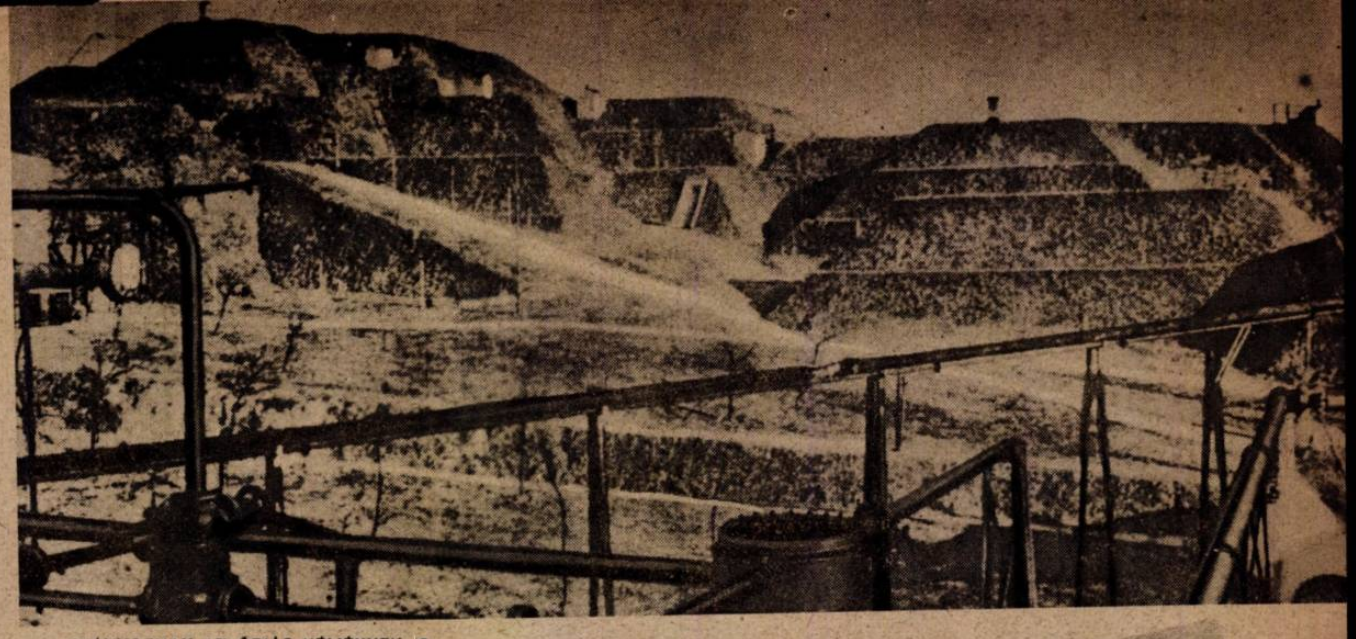

HIÁNYOZNAK AZ ÓRIÁS KÉMÉNYEK, a nagy gépcsarnokok, az eleven halál gyára olyan messziről, mint valami hegylánc... Az egyes munkahelyeket vaskos betonfalak és magas földhányások választják el s a tájat sűrűn lepik a villámhárítók vékony vaslándzsái ↑

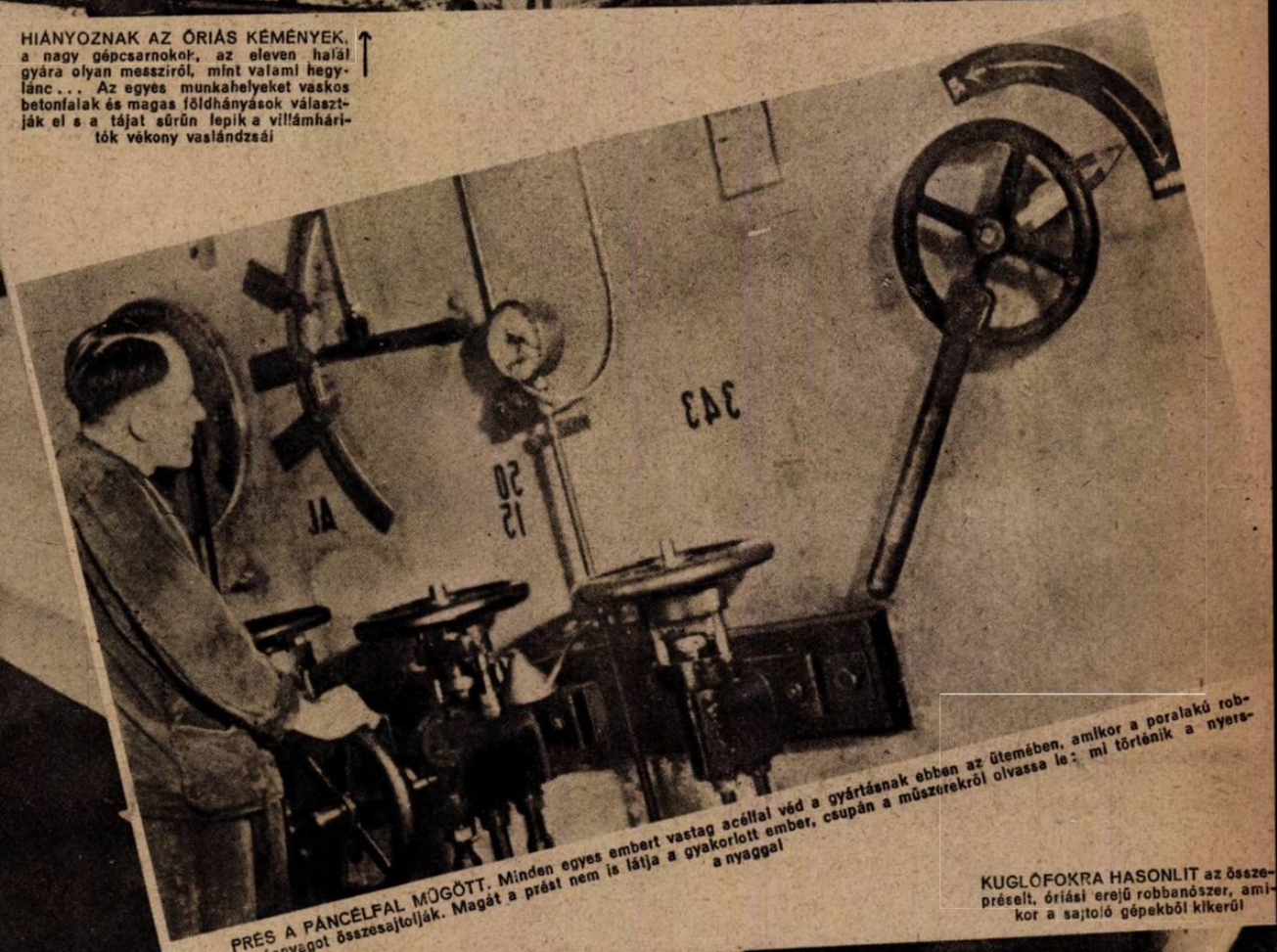

PRÉS A PÁNCÉLFAL MÖGÖTT. Minden egyes embert vastag acéllal véd a gyártásnak ebben az ütemében, amikor a poralakú robbanóanyagot összesajtolják. Magát a prést nem is látja a gyakorlott ember, csupán a műszerekről olvassa le: mi történik a nyersanyaggal

KUGLÓFORMÁRA HASONLÍT az összepréselt, óriási erejű robbanószer, amikor a sajtoló gépekből kikerül

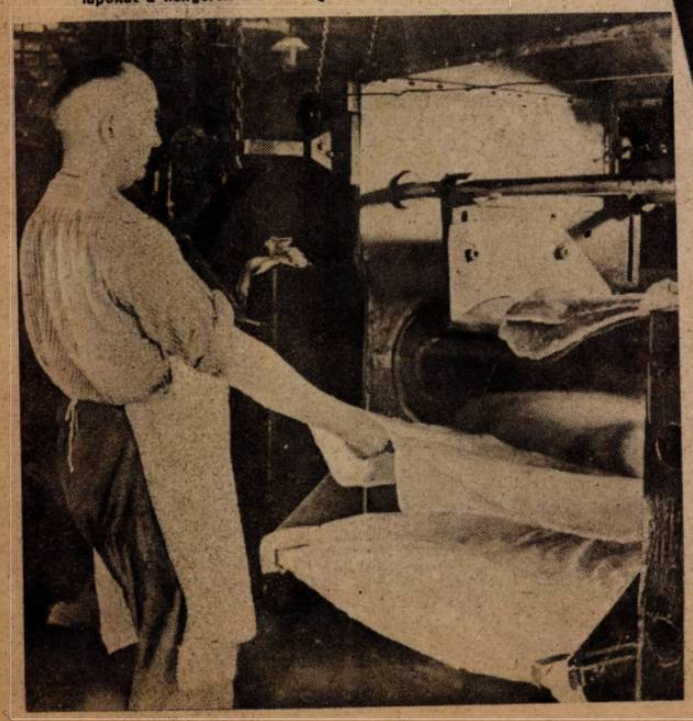

KÍSÉRTET A PRÉSKAMRÁBAN! A kémiai anyagok mérgező kipárolgása ellen félelmetes álarc és öltözék védi a robbanóanyag-gyár munkásait. A tartályokból a „Hexának nevezett anyagot présekbe öntik ↑

SÖTÉT ÉS TITOKZATOS KAMRA menyezetén, a kerek nyíláson csillogó kígyók ereszkednek alá és csavarodnak össze a földön. A vékony, hajlékony rudak már lyukasok →

HOSSZÚ MAKARÓNI-SZÁLAK alakjában, felfüggesztve szárad a robbanószer, amely napok, de sokszor hetek alatt válik szilárd anyaggá, a nitroglycerin, kénsav és egyéb alapokból, amelyeknek összetétele természetesen a német haditechnikai laboratoriumok féltve őrzött titka ←

„KÓSTOLÓ-PRÓBA". A kísérleti ágyúval próbálnak ki minden újonnan elkészült anyagot s a gránátot egy e célra épített bunkerre lövik, hogy különböző ballisztikai megfigyeléseket is végezhessenek ↓

ÚJ FÁZISA A GYÁRTÁSNAK, amikor a prések alól tésztaszerű formában fut elő a gránátok, bombák, torpedók és aknák eleven ereje... Mint a mángorló-gépből a ruhát, úgy húzzák ki a vastag lapokat a hengerek alól ↓

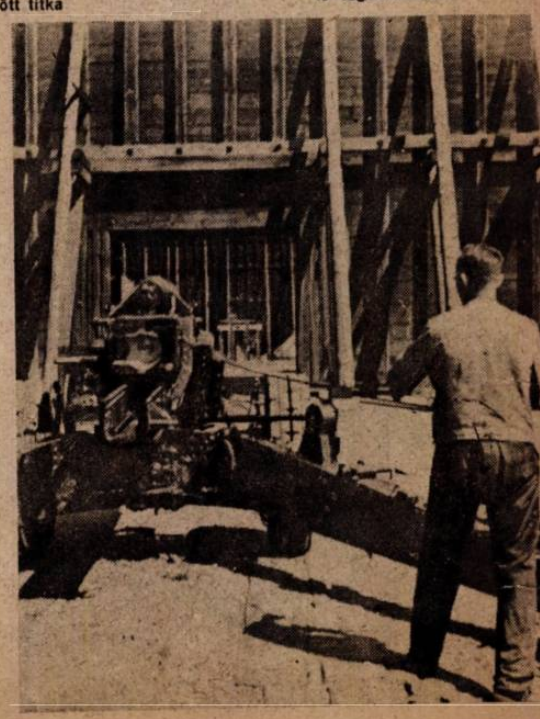

GOLÓ NYUGATRÓL JELENTIK

TŰZKERESZTSÉG — VASKERESZT ... Az Aachen romjaiért folyó viadalban bevetették a harcokba a népgránátos hadosztályokat is. Az új csapatok ütőképességét és értékét mutatják a vaskeresztek, amelyeket a tűzkeresztségben tanusitott hősiességükért a totál s mozgositás friss csapataiból a katonák kaptak!

Téli offenzivába hajlott át Eisenhower nagy őszi támadása a nyugati térségben, ahol a demokráciák messzebb vannak a döntéstől és győzelemtől, mint valaha... Mérhetetlen ember és anyag pazarló bevetésével is csak „centiméter" offenziva jellegű az erőlködés, amelyet lefékez a magasabb harci értékű német katona, a fölényesebb vezetés és a fegyver jobb minősége...

LÁNG CSAP KI AZ ABLAKON, a romok között parázs izzik, golyók fütyülnek a leomlott falak mögül, — ez az utcai harc s idegeket őrlő fordulatában mégis rettenthetetlenül áll a német katona, aki minden romhalmazon újból és újból megveti lábát!

MINDEN FEGYVERREL... A súlyos viaskodás egyetlen tűz- és lángtengerré változtatja a nyugati csaták színhelyét. Eisenhower rohamra vezényelt hadosztályai a tűz- és acél-esőjében kisérlik meg az újabb és újabb támadást, mérhetetlen veszteséggel fizetve meg gyakran néhány száz méternyi területnyerteséget a makacs és szilárd német védelemnek

HÉTRÖL HÉTRE

V

Aranyává változott

a vér a kapitalizmus spekulációjának titokzatos lombikjaiban, valahányszor a nemzetek élet-halál kérdései fegyveres összecsapásban robbantak ki, s az egymásra zúduló seregek viaskodása mögött külön hadjáratra indult a haszonlesés... A tőkének nem volt hazája, a liberalizmus büszkén hirdette a pénz nemzetköziségét, s a világ nagy kapitalistái, a roppant ipartelepek császárjai, a fegyvergyárak nábobjai tartották is ezt a kozmopolitizmust! Vérbe borulhatott keserű csillagunk, a szenvedés szökőárja elönthette az öt világrész földjét, sírás tölthette be az egeket, a népek kivérezhettek, elkoldusodhattak, s a nyomorúság sivataga terpeszkedhetett el ott, ahol a hadak istenének ércszekere elvágtatott, — a párnázott ajtók mögött ülő tőkéseket, akik a szenvedés éjszakájában csak a profit csillagára függesztették sóvár szemeiket, mindez nagyon kevéssé érdekelte. Szállították az ágyút, a gránátot, építették a hajókat, szabatták az egyenruhát és a bakancsot, s vajjon mit számított, hogy olykor rongy volt a halni induló katona mundérja és papírból volt a bakancs talpa, vagy a fegyverről kiderült: használhatatlan, a gránát pedig belezápul a sárba, anélkül, hogy ferobbanna? Az üzleti könyvekben a tartozik oldalon nőtt a bevétel, a páncélszekrényekben gyűlt az arany, a részvényesek év végén, a közgyűlés után ragyogó ábrázattal vágták le az osztalékszelvényeket, s az ujságok, amelyeknek szerkesztőit az acélkirályok és ágyúhercegek tartották el, diadalmasan jelentették a kudarcos csaták hírei melett, hogy nincs veszve semmi, mert az Első Halálgyár Rt. megint négy ponttal emelte az osztalékot, s részvényei a tőzsdén ismét magasabb kurzussal cserélnek gazdát! Összedőlhettek a trónok, birodalmak boltozatait roppanthatta széjjel a háború orkánja, népek tünhettek el az irgalmatlan viaskodásban, a nemzetközi tőke aranyhegyei közben zavartalanul nőttek, s mikor kimerülten, koldussá téve abbahagyták az országok a fegyveres mérkőzést, elkészült a diadalmas mérleg is, amely milliós nyereségekről számolt be...

A multban

mindig így volt ez. A fegyvergyárosok, a titokzatos munícióügynökök, akik nemcsak a maguk országának, de az ellenségnek is szívesen szállítottak gyilkoló eszközöket, kövérre hiztak a névtelen milliók kiömlött vérén, mint apokaliptikus piócák, hogy aztán néhány esztendő mulva ismét kiéhezve aranyat csorgassanak a titkos diplomácia gépezetébe, feldidézni az új borzalmakat, mert fogytán volt a profit. Sir Basil Zaharoff, Schneider-Creusot, Skoda, vagy a nagy angol és amerikai fegyverkezési világcégek, a hadiszállítók serege, — s egyáltalán mindenki, aki üzemmel termelt a háborús esztendőkben, aki ott ült a bankok zsilippel elzárt pénzforrásai előtt, boldogra kereste magát a népek szenvedésén! Nem volt különb a kapitalizmusnak ebben a rablóvilágában a magyarországi csoport sem... Báróságot, s az arisztokrata rang kellő megfényesítésére súlyos milliókat szedett össze nem egy zsidó tőkés, s a mult krónikái tudják, hogy a becstelen hadiszállítók, a csaló spekulánsok, a magánvállalkozás ügyesei mit kerestek a világ négy táján, névtelen, sirba hullott férfiak életén... Azt mondtuk akkoriban, hogy ez a csúfság nem ismétlődhetik meg soha többé, s a nemzet minden erejével megakadályozzuk a háborús nyerészkedés szemérmetlen fogásait, hogy nem engedjük meg a fegyveres arcvonal mögött a spekulációt, mert irgalmatlanok a tanulságok... S aztán mikor ránkszakadt a második világháború megpróbáltatása, a szép jelszavak, a bölcs kijelentések, a mérséklő intések mögött minden folytatódott ott, ahol 1918-ban abbamaradt. Az úgynevezett államférfiak szép szavak aprópénzét szórták a nép közé, amely ha nem volt vak, kegyetlen világossággal láthatta: hogy szövetkeznek az ő kifosztására a háborús zavaros nagy ragadozói. Néhány dörgedelmes fenyegetésről is megemlékeztek a lapok, de az érdekeltek összehunyorintottak, s az elnökök és vezérigazgatók jövedelme megint kúszni kezdett a konjunktúra létrafokain a csillagok felé. Semmi se volt drága a nagy keresőknek! Harminc pengőt fizettek egy valódi angol cigarettáért, vagyonokat adtak egy üveg eredeti skót whyskiért s százezrek vándoroltak a kártyaasztal egyik oldaláról a másikra, ha a konjunktura szerencsései egy kis idegizgalmat akartak maguknak szerezni a háború — unalma ellen... Senki se vette komolyan az intést, mégkevésbbé a fenyegetéseket, s a szemérmetlenség már odáig fajult, hogy az embertelen haszonkulccsal se elégedtek meg a vérszemet kapott kozmopolita tőkések, hanem ellopták a bunkerből a gömbvasat, a repülőtér kifutójától a betont, hogy zsidóvillák kertjébe épüljön belőle bombák ellen biztosan védelmező, jó mély óvóhely.

A példa pedig

ott volt a szemünk előtt, csak éppen követni kellett, de hát az okos gyakorlati intézkedéseket is mindjárt importeszmévé riadta volna a zsidó érdek és a fajtól független kapitalizmus... Németország a nemzetiszocializmus gyakorlatát követve, lehetetlenné tette a korlátlan háborús nyerészkedést, határok közé szorította a konjunktúrát, s megakadályozta a világ valamennyi hadviselő államát fenyegető veszedelmet: az inflációt is, egy végtelenül egyszerű intézkedéssel. A vastakarékbetétek és zárolt nyereségek összegéből fedezte a harmadik birodalom a hatéves háború roppant kiadásainak igen tekintélyes részét, s a százmilliós országban máig sincs se pénzhigulás, se drágaság. Persze, mindez „átkos nácigondolat" volt, s követni egyenlő az ősi alkotmány sutbadobásával! Ezért keletkeztek megint sokmilliós vagyonok, miközben a köztisztviselő lerongyolódott, a munkás éppen csak a száraz kenyeret kereste meg abban a gyárban, melynek részvényesei és vezetői fuldokoltak a nyereség növekvő árjában, s a feketepiac megnyomorította a falu népét, amely négy hold föld békebeli áráért se kapott már egy pár csizmát a spekuláló ipartól. Nem volt aki határt szabjon a jövedelmeknek, s ugyanakkor, amikor fillér volt a katona zsoldja, a harcoló honvéd itthonmaradt feleségének és gyermekeinek pedig a hadisegély fogalmának megcsúfolásával olyan összegeket fizettek ki havonta, amekkora borravalókat egy-egy dús vacsora után a háborús konjunktura gazdagjai könnyedén vetettek oda a pincérnek az asztalra, senkinek nem jutott eszébe maximálni a háborús jövedelmeket, s visszakérni az amúgyis bőven kereső vállalatoktól a nagy nemzeti erőfeszítés továbbfolytatásához akárcsak egy ezreléket is a profitból...

A nemzetiszocialista akarat

egyetlen tollvonással szüntette meg ezt a rikitóan visszás állapotot, s nem dőlt össze a világ, nem hullottak le az ég csillagai, nem bomlott meg a mindenség törvénye a rendelettől, mely szigorú határt szab a háborús haszonélvezésnek. Lehet, hogy ez az intézkedés belenyúl a magánjog szentséges és érinthetetlen törvényébe, lehetséges, hogy a szabadelvű gazdaságpolitika öreg apostolai fején a néhány megmaradt hajszál riadtan borzolódik most, de az is bizonyos, hogy az elhatározás a legnagyobb mértékben megnyugvást és elégedettséget kelt a dolgozó milliókban. A háború a nemzet boldogulásáért, szabadságáért, jobb jövendőjéért folyik s egy olyan ország megteremtéséért, amelyben egyedül a végzett munkának s az emberi teljesítménynek van értéke, nem pedig a papirosjognak. Nincs semmiféle elmélet, mely a józan észnek megmagyarázná: miért van rendjén, ha a munkás csak hatvan százalékkal keres többet, mint amennyi békebeli bére volt, de ugyanakkor a vezérigazgató négyezer pengő helyett harmincezret vesz fel egy könnyed mozdulattal minden elsején a vállalati pénztárnál! De nincs semmiféle elmélet se, mely alkalmas volna annak bizonyítására, hogy miközben egy ország anyagi, erkölcsi és szellemi erőtartalékainak végső kimerítésével folytatja az élethalál küzdelmet, ebből a harcból bárki is, bármilyen címen anyagi hasznot húzhat, vagyonát megsokszorozhatja... Az élet becsületes és józan törvénye az, hogy az áldozatból egy nép valamennyi fiának, egy állam minden polgárának ki kell vennie részét, s ezt az áldozatot kéri most a nemzetiszocialista magyar állam is azoktól, akik eddig a háborúnak kizárólag előnyeit, konjunktúráját élvezték.

A limitált jövedelem,

a vállalatok maximált haszna azt jelenti, hogy abból a roppant összegből, mely eddig szétfolyt a magángazdálkodás csatornáiban, s jórészét felitta az egyéni passzió napsütötte homokja, ezután tartalék gyűlik a háború eredményes folytatásához. A zárolt betéteket növelni fogja a körülhatárolt magánjövedelmek fölöslege, s néhány hónap majd megmutatja: milyen óriási erőforrást szerzett ezzel az egyetlen intézkedésével is a nemzetiszocialista országvezetés. Senkit se akar az állam elütni becsülettel megszolgált keresetétől, de igen észszerű, hogy egy vállalati vezető se mondhasson magáénak nagyobb jövedelmet, mint egy szakmunkás keresetének tízszerese. A szociális kiegyenlítődés nagy törvénye érvényesült a kormányzati intézkedésben, amelyet a küzdő és áldozatokat hozó Magyarországon mindenki csak helyeselni tud. Sőt, ha szívükbe néznek és őszinték akarnak lenni, még azoknak is helyeselniök kell, akiket a rendelkezés anyagilag érint, mert a jövedelmi értékhatár elég magas ahhoz, hogy belőle bármilyen nagy családdal is tisztességesen megélhessen, állásához méltóan, bárki magyar ember.

Tarnopolból indult el...

DÖVÉNYI NAGY LAJOS KORTÖRTÉNETI REGÉNYE

(119.)

Otthagyta, még égő szivarját is a hamutálca szélén feledve, mintha menekült volna valami elől. Az asszony hallotta, hogy szobájába ment, a zárban megfordítja a kulcsot s hosszú léptekkel méregetni kezdi a szobát. Pontosan tudta: most a könyvszekrény előtt jár, a szőnyegen, most az ablaknál koppan a sarka a csupasz parketten, most az íróasztalhoz került s egy pillanatra megállt, talán a részeg faunt ábrázoló szobrocskát nézi, amit annyira szeret, s melyre annyiszor látta rábámulni gondolkodás közben, mintha attól várt volna ötletet.

Vállat vont.

Ideges, bolond... Bárcsak vége lenne már ennek az áldatlan állapotnak és válnának széjjel, mint annyiszor tervezték.

Hugó csakugyan a Faun előtt állott s szája körül lassan ugyanaz a mosoly virult fel, mint a hellén erdők részeg siposának ajkán.

Nem egyszerű a dolog? Csak rajta áll, hogy véget vessen mindennek és valóban eltűnjék ebből a városból, meg a rokonság szeme elől...

Leült az asztal mellé és ceruzát ragadott. Sebesen rótta a számokat a papírra: mérleget készített, végső számadást, hevenyészve, de inkább lefelé kalkulálva, mint ahogy szokása volt. Lássuk csak, — mormolta, — hogy is fest ez a dolog...

A házat eladhatná, egy jó ügynök símán lebonyolítja a dolgot, nem kell megtudni senkinek. Az üzlet? Elbigygyedt a szája... Nos, azzal nem lesz sok dolga, a likvidálás igazán napok alatt megtörténhetik. Legfeljebb három hónap kell az egészhez, s útrakészen áll. Hová? Hát Brandstein Juda hová akar menni? Nem mindegy? Tán csak Svájcba, semmit se csinálni, csupán élvezni a gondtalanságot, fáradt öreg ember módjára. Kicsit kóstolgatni még az életet, melynek élvezetében annyira megzavarta a család. Rápillantott apja képére, a szakállas öreg zsidóra s kedve lett volna heves szemrehányásokkal illetni a tradíciókért, melyeket oly terhes örökségként hagyott reá... A legidősebb fiú, — gondolta gúnnyal, — az elsőszülött, mint mondogatni szokta életében, a kötelességek, melyek ezzel a kétes dicsőségű címmel jártak, no, köszöni szépen... Süsd meg, papa, a hagyományaidat, alaposan ráfizettem a tradíciókra...

Hogy is csak? Igen... Így kell hozzáfogni... Óvatosan likvidálja az üzletet, majd célzásokat tesz rá előbb, valami másba fog, ezt nem lesz nehéz elhitetni a családdal, hiszen mindenki tudja, hogy a dolgok nem mennek valami ragyogóan. Aztán eladja a házat is, a papirokat szintén, ezekről nem is nagyon tudnak az árgusszemű rokonok. Egy útlevél Svájcba... Ördögöt! Hiszen túlközel lenne... Üzleti út Amerikába s aztán ott, a nagy embersűrűben egy nap eltűnik... Florida... Eszébe jutott egy kép, színes prospektus, kék tengerpartot ábrázolt, valami divatos fürdőhelyet, színes kabanákkal, hosszúcombú, szőke amerikai lányokkal, akik lustán hevertek a napsütötte homokban, vagy lépkedtek a víz felé, melyen vitorlás bárkák táncoltak... Florida... Miért ne? És hátha ott kínálkozik valami üzlet is? A korlátlan lehetőségek hazája Amerika...

Már szárnyalt a fantáziája, mint régen, fiatal korában Egyszerre nem érezte fáradtnak és megcsömörlöttnek magát. Lerázni minden nyügöt, családot, asszonyt s menni... Mit kell itthagynia? Mi drága számára? Az ország, vagy ez a város? Ugyan! Bolondság... A pénznek nincsen hazája, s ő egyet jelent a pénzzel.

Megigazította nyakkendőjét, mintha máris útra akarna kelni, s a nyugtalanság, mely oly hosszú idő óta kínozta, egy pillanat alatt kiröppent szívéből. Már pontosan tudta: mit kell tennie.

Ránézett a bútorokra, melyek közt egy fél életet töltött el, búcsúzó tekintettel s nem sajnált semmit.

Cecil hallotta, hogy egy divatos foxot fütyül.

Jó természete van, nem engedi magát sokáig gyötörni egy problémával, semmit se változott, — gondolta kissé keserűen, — mindig ilyen volt. Kérdések, amelyek őt néha hetekig kínozták, Hugó számára percnyi jelentőségűek maradtak s ez is okozta, hogy az évek során annyira elhidegültek egymástól.

Megmagyarázhatatlan rossz érzése volt, ez a fütty, mely egyre harsányabban szárnyalt, úgy tünt előtte, mintha gúnyolódás lenne, s egyenesen neki szólna. Legszívesebben rányit és könyörög, hogy hagyja már abba. Ideges volt, türelmetlen ő is, s már éppen menni készült, a legtávolabbi szobába, hogy ne kelljen hallania ezt a hangot, mikor Hugó ajtaja nyílt s a férfi, még mindig fütyörészve, a szalon felé tartott.

— Itt vagy? — kérdezte bekukkantva. — Valamit akarok tőled kérdezni.

— Tessék.

No, — gondolta, — most megint következik egy áldatlan jelenet. Eszébe jutott, hogy az előbb másként néztem, mint ahogy ő szerette volna, hogy Arnoldnak mondtam, vagy nem mondtam valamit...

De Hugó mosolygott.

— Na, igazán nem kell félned tőlem... Mostanában mindig úgy nézel rám, mintha azt várnád, hogy egy nagy késsel el akarom metszeni a torkodat. Ellenségesek lettünk, fiacskám... Idegesek vagyunk... Ez így nem jól van. Az jutott eszembe éppen, hogy megkérdezem tőled, nem akarsz-e néhány hétre vidékre menni? A Balatonhoz? Vagy ha ahhoz inkább volna kedved, a Tátrába... No?

(Folytatjuk.)

MAGYAR FUTÁR. Politikai hetilap. A szerkesztésért felel: DR. RAJNISS FERENC főszerkesztő. A kiadásért felel: Grátzer Antal. Szerkesztőség: V., Gr. Klebelsberg-utca 29. Telefon: 120-856. Kiadóhivatal: Budapest, VIII., József-körút 19. Telefon: 132-883, 139-926. — Előfizetési ár egy évre 20 P, félévre 10 P, negyedévre 5 P. Egyes szám ára 40 fillér. Csekkszámla: 21.363. Kéziratok, képek, rajzok megőrzését vagy visszaküldését a szerkesztőség és a kiadóhivatal nem vállalja. — Nyomatott a Stádium Rt. offset-körforgógépein. Budapest, V., Honvéd-utca 10. Felelős: Kripácz Lipót igazgató.

NÉGY FOLYAMI BUVÁR INDUL ÚTNAK, hogy vakmerő vállalkozással felrobbantson egy fontos hidat, messze az arcvonal mögött, az angol vonalak hátában... A nyugati arcvonal vakmerő katonái közül csak kettő érkezett vissza élve, — de az ellenség utánpótlási útját megbénította önfeláldozásuk, a híd levegőbe repült!

INDIÁBAN, A BURMAI HATÁRTÓL NYUGATRA ismét heves harcok lángoltak fel. A japán haderő egységei mellett a szabad India katonái is ott küzdenek a sűrű dzsungelben

HADIJELENTÉSEK, CSATÁK ÉS ÚJ FORDULATOK

A harcokkal és politikai fordulatokkal annyira telített 1944-ik esztendő utolsó hónapjának küszöbéig jutottunk, annak az 1944-ik esztendő utolsó hónapjának küszöbéig, amelyről az ellenünk alakult világszövetség és a megmaradt semleges külvilág, de itthon is sokan néhány hónappal ezelőtt meggyőződéssel hitték, hogy ellenségeink végleges győzelmének esztendeje lesz, — legalább is az európai hadszintereken.

Amikor kereken négy hónappal ezelőtt az amerikaiak avranchesi áttöréséből nyugaton villámháború fejlődött, amikor néhány héttel később három keleti szövetségesünk elfordult, sőt ellenünk fordult az éppen folyamatban lévő hatalmas orosz támadások időpontjában, a háborút puszta számtani feladványnak tekintők aligha juthattak más következtetésre, más eredményre, mint arra, hogy Németország és szövetségesei már nem vívhatják ki a győzelmet. A világközvélemény többsége hirtelen és gyors összeroppanásunkra számított.

Háborúban azonban, — amióta háborút visel az emberiség, — a lemérhető tényezők mellett mindig legalább ugyanolyan súlyt képviseltek a le nem mérhető tényezők is: a véletlen, a sorsszeszély, az időjárás és sok ilyen tényező mellett, a helyzet helyes vagy helytelen felismerése, a gyorsan és hatásosan működő erély, az akarat ereje, a győzelmi hit, a feltaláló lángész és... ki tudná valamennyit felsorolni.

Azok a nagy csaták, amelyek az utolsó őszi hónapban — helyenként már téli időjárási viszonyok között, — a nyugati, az olaszországi és a keleti hadszintereken tombolnak, elsősorban azt igazolják, hogy az előre le nem mérhető tényezők súlya és befolyása a német és a magyar véderőt a harc további folytatására képessé tették.

A helyzetnek augusztusban való félreismerése, e félreismerésből kifolyólag pedig erőinek a franciaországi hadszíntéren sugárszerű szétaprózása nagyban hozzájárult pl. ahhoz, hogy Eisenhower táborok hetek óta a legnagyobbarányú anyagbevetéssel és a legsúlyosabb véráldozatok vállalásával kénytelen támadni Aachentől kétoldalt a Ruhrvidék irányában. A feltaláló lángész képesíti ma Németországot arra, hogy újrendszerű távolsági fegyvereivel a nyugati hadszintéren napról-napra nagyobb mértékben, olcsóbban, kevesebb anyag és üzemanyag felhasználásával és emberélet kockáztatása nélkül végezze el ugyanazokat a romboló feladatokat, melyek elvégzésére az angolszászoknak ezidőszerint csakis a légi erők állnak rendelkezésükre. Antwerpen, Lüttich, Brüsszel lövetése már harmadik lépés a távolsági tűzhatás megindult forradalmának útján. Ha tisztában vagyunk avval, hogy a német nyugati arcvonal legfontosabb védőszakasza az, amely a Ruhrvidéket fedezi, akkor megértjük azt is, hogy miért összpontosul erre a szakaszra a legnagyobb amerikai erőfeszítés, de megértjük azt is, hogy miért legerélyesebb itt, ezen a szakaszon a német ellenállás, s megértjük azt is, hogy a német távolsági fegyverek bevetése miért irányul éppen az ezen harci szakaszhoz vezető angolszász utánszállító vonalak legfontosabb gócterületei ellen. Az aacheni csata első tíz napja határozottan elhárító siker. A csata azonban még nem fejeződött be.

A nyugati arcvonal középső szakaszán a Metzet és a Saarvidéket harmadik hete ostromló amerikaiak itt átlagban 10—20 km mély előretörést értek el. A déli szárnyon az amerikaiak, illetőleg a franciák a lényegesen gyengébbre méretezett német ellenállással szemben két gyors és mély áttörést hajtottak végre. Az egyik a zaberni hágón át Strassburgig, a másik a svájci határ mentén a bazeli Rajna-könyökig s onnan északra Mühlhausenig jutott előre. Az utóbbiban résztvett 2 francia gépesített hadoszályt német tartalékok elvágták és körülzárták. A strassburgi csoport ellen is megindultak az ellenintézkedések. A német vogézi arcvonal többi részei még elől kitartanak.

Olaszországban a keleti szakaszon — Forlinál — a brit 8. hadsereg összpontosított támadása egyetlen német páncélos hadosztály állásai ellen irányul. A hadosztály igen jól harcolt. Három hónappal ezelőtt, augusztus 26-án indult meg az angolszászok nagy támadása a németek középolaszországi állásai ellen, s ez a támadás rövid megszakításokkal most már közel 100 napja tart. A német akaraterő és helytállás itt is dacol a papírformával.

A keleti arcvonal két súlypontján — a magyarországi és a kurföldi arcvonalszakaszon a helyzet nem változott. 35 szovjet lövészhadosztály és 7 gépesített hadtest tömegtámadásai Budapesttől délkeletre, Hatvannál, a Mátra lejtőin, valamint a miskolci térben nem tudták a szándékolt áttörést kierőszakolni. A német-magyar légi erők által kitűnően támogatott védők a támadások túlnyomó részét véresen visszaverték s ellentámadásokkal terepet is nyertek. A bolsevisták már 300-nál több harckocsit veszítettek e harcokban. A Drávatorkolat vidékén megismételt szovjetelőretörések kezdeti térnyerés után megakadtak, Tokajnál és Ungvárnál is alig jutottak előre, a duklai szakaszon pedig csak igen nagy veszteségeket szereztek a vörösöknek. — Kurföldön a libaui és az autzi német hídfőállás elleni tömegtámadások eddig szintén megtörtek a hősiesen ellenálló német hadosztályok ellenállásán. Örvendetes, hogy a honvédség szelleme és ezzel ellenálló ereje napról-napra javul.

A japán repülők november 19-én 1 csatahajót, 1 repülőgéphordozót és 3 cirkálót süllyesztettek el a Mariane szigeteknél, a Leyte öbölben 4 szállító hajót pusztítottak el. November 21-én és 22-én Mindanao szigete közelében 2 csatahajót és 1 cirkálót vagy nagy rombolót semmisítettek meg, 1 repülőgépanyahajót pedig felgyujtottak. Több más hadi- és szállítóhajó is megrongálódott. Az amerikai haditengerészeti veszteségek október 15-e óta oly magasak, hogy ilyenekkel előzetesen még a legvérmesebb japánbarátok sem számoltak. Az amerikaiak pedig semmiesetre sem.

v. Z. E.

BESZKIDEK ORMÁN köd, eső és hó váltogatja mar gymást. Az idő viszontagságait és az ellenség szakadatlan támadásait egyforma elszántsággal állják a német gránátosok

DÁN ÖNKÉNTESEK IS HARCOLNAK a libaui arcvonalon. A súlyos küzdelemben a közös európai ügyért állnak helyt a dán katonák, s őket is a győzelem akarata fűti

„AJÁNDÉKKAL" ÉRKEZIK a német vonalba két ukrán nemzetiségű szovjetkatona. A fogságba magukkal hozták gránátvetőjük lőszerkészletét is, bár a teher nem volt könnyű...

JAMPEC AZ ÁLLATKERTBEN

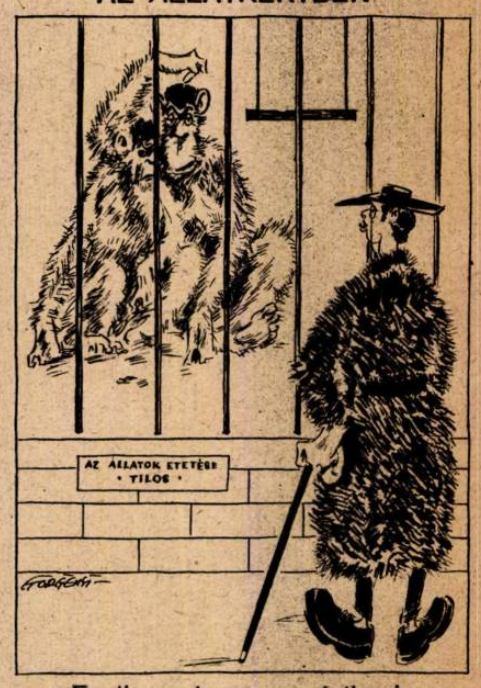

Egyik majom a másiknak:
— Ne félj, nem tud bejönni

ÖNÁLLÓ TÖPRENGÉS

— Vajjon, hogy mondják svédül azt, hogy rebach?....

JOGOS FELHÁBORODÁS

— Hallatlan! Svédországban pofon ütöttek egy zsidót...

Vidám pillanatok

A német totális mozgósítás nyüzsgő életet teremtett a felszerelő laktanyákban. Jelentkeznek az idősebb korosztályok és mulatságos jelenetek játszódnak le a raktáraknál, ahol gyakran „súlyos" problémákat kell megoldaniok a találékony altiszteknek! A háborúnak derüs pillanatai is...

AZ ÖREGEBB KOROSZTÁLY „karcsúságához" nehéz már zubbonyt találni a raktárban!

PRÓBA AKADÁLLYAL... A magas termetű önkéntes fejére csak a civil „leereszkedése" árán kerülhet a sisak!